

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.684 van 30 mei 2000
in de zaak A. 68.133/XII-1309.**

In zake : Carine VAN MIDDEL,
wonende te SCHOTEN,
Thuretstraat 97

tegen :

1. de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten C. SEBREGHTS en D. ERREYGERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33
2. Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de gouverneur van de provincie ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carine
VAN MIDDEL op 19 maart 1996 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van :

1. de haar bij brief van 28 november 1995 van de
burgemeester van de gemeente SCHOTEN medegedeelde
uitslag van het vergelijkend wervingsexamen,
georganiseerd voor de aanwerving van een admini-
stratief medewerker voor de gemeentelijke informatie-
dienst, in zoverre zij slechts op de tweede plaats is
gerangschikt;

2. de beslissing van de Gouverneur van de provincie
ANTWERPEN tot "goedkeuring" van het sub 1 genoemde
besluit;

3. de "als gevolgakte" van het sub 1 vermelde
besluit gedane benoeming van Jan AUMAN tot
administratief medewerker bij de gemeentelijke
informatiedienst;

4. de impliciete weigering om verzoekster in die functie te benoemen;

Gelet op het arrest nr. 83.412 van 9 november 1999 waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de XIIe kamer van de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. ERREYGERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 83.412 van 9 november 1999 van de Algemene Vergadering van de afdeling administratie;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar laatste memorie opmerkt dat zij slechts als toezichthoudende overheid in de onderhavige zaak betrokken is en niet als verwerende partij kan worden aangemerkt;

2.2. Overwegende dat geen tekst aan de provinciegouverneur een goedkeuringsbevoegdheid verleent ten aanzien van beslissingen van gemeentelijke examencommissies en van benoemingsbeslissingen van gemeenteverheden; dat het optreden van de provinciegouverneur gezien moet worden in het kader van zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 30, §1, van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten; dat wanneer de toezichthoudende overheid tot het inzicht komt geen gebruik te maken van de haar door het toezichtsdecreet geboden mogelijkheid om een besluit van een gemeenteoverheid te schorsen, zulks de rechtsituatie van de betrokkenen niet wijzigt en derhalve niet met een annulatieberoep bestreden kan worden, ook niet wanneer de toezichthoudende overheid hen haar voornemen om niet op te treden formeel mededeelt; dat het annulatieberoep wat zijn tweede voorwerp betreft niet ontvankelijk is; dat zulks echter geen reden vormt om de tweede verwerende partij buiten de zaak te stellen, aangezien verzoekster een harer handelingen, ook al is het geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling, formeel bestrijdt;

3. Overwegende dat de verzoekende partij met het vierde voorwerp van haar beroep opkomt tegen de volgens haar in de benoeming van Jan AUMAN besloten weigering haar te benoemen; dat de nietigverklaring van een in een benoeming besloten impliciete weigeringsbeslissing enkel dan aan degene die de benoeming bestrijdt de grondslag kan verschaffen voor een ruimer rechtsherstel, wanneer daarbij wordt vastgesteld dat het bestuur de rechtsplicht had hem te benoemen; dat in dezen het bestaan van die rechtsplicht eventueel slechts zal kunnen blijken uit de motieven van een nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing; dat, immers, het van die motieven zal afhangen of verzoekster als eerste en voor Jan AUMAN gerangschikt diende te

worden in de rangschikking van het vergelijkend examen en derhalve bij voorrang op laatstgenoemde in aanmerking kwam om benoemd te worden, dan wel of de examenprestaties louter opnieuw beoordeeld moeten worden of zelfs, het examen helemaal moet worden overgedaan; dat de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep wat zijn vierde voorwerp betreft derhalve samenhangt met de grond van de zaak wat het eerste en derde voorwerp betreft;

4.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het annulatieberoep betreft ten aanzien van zijn eerste en derde voorwerp, dat in het arrest nr. 60.746 van 4 juli 1996 met betrekking tot de vordering tot schorsing het standpunt ingenomen werd dat de schorsing van de examenuitslag voor de verzoekende partij enkel nuttig kon zijn in de mate dat de beslissing van 30 november 1995 tot benoeming van Jan AUMAN ontvankelijk bestreden was, terwijl echter het annulatieberoep tegen dat benoemingsbesluit laattijdig ingediend leek te zijn aangezien de verzoekende partij, zoals blijkt uit haar 4 december 1995 gedagtekend bezwaarschrift bij de provinciegouverneur, reeds begin december kennis had van het benoemingsbesluit en er meer dan zestig dagen verstreken waren tussen de ontvangst van de mededeling van 12 januari 1996 van de provinciegouverneur en het indienen van het annulatieberoep, zodat het nieuwe bezwaar dat de verzoekende partij op 22 januari 1996 bij de gouverneur heeft ingediend en het antwoord gedateerd 8 februari 1996 dat zij daarop gekregen heeft de beroepstermijn niet opnieuw heeft kunnen stuiten, wijl dat nieuwe bezwaar geen nieuwe of niet eerder bekende gegevens bevatte;

4.2. Overwegende dat de gemeente Schoten in haar memorie van antwoord de stelling van het arrest nr. 60.746 bijvalt; dat zij betoogt dat, wanneer de termijn voor het indienen van een annulatieberoep

gestuit wordt door het indienen van een bezwaar bij de toezichthoudende overheid, die termijn opnieuw loopt vanaf de betekening van het antwoord van de gouverneur -in dit geval vanaf de ontvangst van de brief van 12 januari 1996 op woensdag 17 januari 1996- terwijl met de tweede brief die de provinciegouverneur op 8 februari 1996 aan de verzoekende partij heeft gestuurd geen rekening gehouden mag worden;

4.3. Overwegende dat de verzoekende partij daar in haar memorie van wederantwoord als volgt op antwoordt: de vaststelling die het arrest nr. 60.746 gemaakt heeft met betrekking tot de stuiting van de beroepstermijn is niet relevant aangezien de brief van 12 januari 1996 van de provinciegouverneur geen melding maakt van de mogelijkheid van beroep voor verzoekster; dat zij, steunend op een stellingname van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden in een ander - hier niet ter zake doende- dossier, stelt dat het ontbreken, in de brief van 12 januari 1996, van de door artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorgeschreven vermelding tot gevolg heeft gehad dat er een onbeperkte mogelijkheid voor beroep bij de Raad van State blijft en dat de beroepstermijn aangevangen is toen zij de brief van 8 februari 1996 ontvangen heeft waarin van die beroeps-mogelijkheid wel melding werd gemaakt;

4.4. Overwegende dat de verzoekende partij zich in haar laatste memorie lijkt aan te sluiten bij de in het auditorsverslag gehuldigde stelling dat een bezwaar bij de toezichthoudende overheid de beroepstermijn voor het indienen van een annulatieberoep stuit zolang de termijn waarbinnen de toezichthoudende overheid een beslissing kan nemen niet verstreken is; dat zij tegen die stelling geen bezwaren heeft, maar er toch op wijst dat het voor de rechtsonderhorige niet altijd

duidelijk is wanneer de termijn binnen welke de toezichthoudende overheid kan optreden verstrijkt terwijl duidelijkheid en uniformiteit betracht moeten worden; dat volgens haar, indien aangenomen wordt dat de termijn geopend wordt door de ontvangst van het antwoord van de toezichthoudende overheid, er dan toch aan bepaalde substantiële vereisten voldaan moet worden zowel naar de wijze als naar de termijn toe waarbinnen beroep moet worden ingesteld, terwijl de brief van 12 januari 1996 van het provinciebestuur aan die voorwaarden niet voldoet;

4.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij het eerste voorwerp van haar beroep beperkt heeft tot de beslissing van de examencommissie waarbij deze als orgaan van de gemeente definitief de rangorde vaststelt die de gemeente bij het begeven van de benoeming in acht moet nemen; dat die beslissing ten opzichte van verzoekster het definitief rechtsgevolg vestigt dat zij niet als eerste maar slechts als tweede in aanmerking komt voor de benoeming tot administratief medewerker en dat zij daarom opgenomen wordt in een wervingsreserve; dat die beslissing voor verzoekster dan ook verschijnt als een eindbeslissing waartegen zij, om haar aanspraken tegenover de gemeente te vrijwaren, een annulatieberoep moet instellen; dat het bestrijden van de examenuitslag voor verzoekster echter slechts een nuttig gevolg kan hebben indien zij ook -in de eerste plaats zelfs- er in slaagt te verhinderen dat de gemeente de opgestarte benoemingsprocedure toch definitief afrondt met de benoeming van de eerst gerangschikte; dat ingeval de gemeente tot benoemen overgaat, de verzoekende partij dan ook verplicht is, teneinde te beletten dat die benoeming definitief wordt en haar elk uitzicht ontnemt om zelf benoemd te worden, ze tijdig binnen het bereik van de Raad van State te brengen, dat wil zeggen binnen de zestig dagen nadat zij er kennis van heeft, tenzij wellicht indien moet worden aangenomen dat de vordering

tot vernietiging van de examenrangschikking mede die tot vernietiging van de daaruit gevolgde benoeming impliceert; dat derhalve de vraag rijst of de verzoekende partij tijdig een annulatieberoep ingesteld heeft tegen het benoemingsbesluit van 30 november 1995, het derde voorwerp van haar onderhavig beroep; dat indien de Raad van State tot het besluit moet komen dat het beroep tegen de benoeming van Jan AUMAN laattijdig ingediend is, de conclusie zich opdringt dat de verzoekende partij geen belang heeft om nog de onwettigheid van de examenuitslag van Jan AUMAN vastgesteld te zien, zulks ongeacht de vraag of de termijn voor het indienen van een annulatieberoep tegen de examenuitslag reeds verstreken is;

4.5.2. Overwegende dat de verzoekende partij haar beroep tegen de benoeming van Jan AUMAN tijdig ingediend acht omdat zij slechts door middel van de brief van 8 februari 1996 van het provinciebestuur kennis gekregen heeft van de mogelijkheid om bij de Raad van State beroep in te stellen; dat zij daarmee verwijst naar de toepassing van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State naar luid waarvan de verjaringstermijn voor het indienen van een annulatieberoep slechts een aanvang neemt "op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften vermeldt";

4.5.3. Overwegende dat artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van toepassing is wanneer een bestuur ertoe verplicht is om een individuele beslissing ter kennis te brengen van de betrokkene; dat zulks het geval is wanneer een tekst aan de betrokkene die wijze van kennisgeving voorschrijft of wanneer de beslissing van die aard is dat zij een

wijziging brengt in de rechtstoestand van de persoon op wie zij betrekking heeft;

4.5.4. Overwegende dat hiervoren vastgesteld werd dat de rechtspositie van de verzoekende partij definitief bepaald is door de vaststelling van het resultaat van het vergelijkend examen zoals haar dat op 28 november 1995 medegedeeld is en niet door de later gekomen benoeming van Jan AUMAN; dat de eerste verwerende partij niet verplicht was van die benoeming aan de verzoekende partij kennis te geven en de verzoekende partij zich dan ook niet kan beroepen op de niet-naleving door de eerste verwerende partij van het vormvoorschrift van artikel 19, tweede lid van de voornoemde wetten;

5. Overwegende, samenvattend, dat het belang van de verzoekende partij bij de vernietiging van de examenuitslag afhangt van een positief antwoord op de vraag of zij tijdig een annulatieberoep ingesteld heeft tegen het besluit van 30 november 1995 houdende de benoeming van Jan AUMAN; dat, nu voor de oplossing van die vraag de verzoekende partij zich ten onrechte beroept op de miskennis, door de eerste verwerende partij, van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de andere vraag opnieuw aan de orde is of het 4 december 1995 gedagtekende bezwaar van de verzoekende partij bij de toezichthoudende overheid de beroepstermijn enkel heeft gestuit tot de verzoekende partij van de provinciegouverneur het bericht ontvangen heeft dat hij geen gebruik wenste te maken van zijn facultatieve schorsingsbevoegdheid -met in dat geval de bijkomende vraag of het nieuwe bezwaar van 22 januari 1996 een nieuwe stuiting van de beroepstermijn met zich bracht totdat zij daarop een antwoord heeft gekregen- dan wel of het bezwaar de beroepstermijn gestuit heeft tot wanneer de toezichthoudende overheid tegen het

benoemingsbesluit kon optreden, te weten tot 27 januari 1996; dat die vraag ook moet worden beantwoord indien tot de conclusie wordt gekomen dat verzoekster er zich kon toe beperken enkel de examenrangschikking aan te vechten, omdat zij ook rijst ten aanzien van die beslissing; dat voor het beslechten van die vraag de zaak opnieuw aan de algemene vergadering van de afdeling administratie moet worden gezonden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De zaak wordt terug verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op dertig mei 2000, door de XIe kamer,
die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.